

روتٲ كيتاب

روت^۷ کیتاب

به زبان گیلکی

www.gilakmedia.com

۱۳۹۷ شمسی

حق چاپ محفوظ است. در صورت استفاده از تولیدات،

لطفا نام وبسایت عنوان شود.

روت

روت کیتاب معرفی کودن

عهد عتیق سی و نه تا کیتاب دأره و روت ماجرا، ایتا جه او کیتابان ایسه. ا ماجرا، داوران دوره میان ایتفاق دکفته کی تا بدونیا امون عیسی مسیح ویشتر هزار سال بمأنسته بو. روت زنی بو موآب شین کی ایتا اسرائیلی امرأ عروسی کونه. وختی اون مرد میره، به خو مرد مار و خودای اسرائیل وفادار مأنه. بزین اون خو ایتا مرد فامیلان امرأ عروسی کونه و اطویی بو کی داوود، بنی اسرائیل پادشاه اون نسل جا ایسه. روت افتخار پیدا کونه کی جدّه ی عیسی مسیح ایسه و جالب اونه کی زنی ایسه کی ایتا کیتاب، عهد عتیق میان به اون نام بینویشته بوبوسته.

داوران کیتاب عهد عتیق میان بینویشته بوبوسته کی هر وخت قوم بنی اسرائیل جه خودا رو واگردانه ییدی دوچار بلا بوستیدی. روت کیتاب میان خوانیم کی خودا برکت به ایتا غیر اسرائیلی یم کی اون ایمان آور، فارسه و اون خو قوم میان قبول کونه.

کیتاب فهرست

- ۱- نَعومی سیه بختی (۱:۱ تا ۵)
- ۲- نَعومی و روت شهر بیت لحم واگردید (۱:۶ تا ۲۲)
- ۳- روت و بو عَز مزرعه دورون همدیگر ملاقات کونیدی (باب ۲)
- ۴- روت، بو عَز جا خواستگاری کونه (باب ۳)
- ۵- روت و بو عَز عروسی و خوشحال بوستن نَعومی (۴:۱ تا ۱۲)
- ۶- داوود پادشاه شجره نامه چه (۴:۱۳ تا ۲۲)

نکاتی درباره‌ی آمی روش برای نیویستن به گیلکی

گیلکی میان صدایان تفاوت و بیشتری نسبت به زبان فارسی دأره و آ موضوع باعث مشکل در نیویستن به گیلکی به. آمی هدف و مقصود برای نیویستن آنه کی به شکلی بینویشته به کی اون خواندن آسان و روان به. روشی کی آ کیتاب میان به کار برده بوبوسته، مثل نیویستن به زبان فارسی به ولی تلفظ مناسب کلمه‌ی به عهده شومان خواننده‌یان عزیز نیهیمی. دوتا تغیر اساسی آ کیتاب میان وجود دأره کی اوشان به خاطر کی شمر در موقعه خواندن کومک کونه به عرضه شومان رسانیمی.

اول، الف (ا) صداداژ بلند در کلمات زبان فارسی به گیلکی به صورت الف (ا) صداداژ کوتاه تلفظ به. امان آ صداز از نیشانه‌ی الف و همزه (أ) استفاده بوکودیمی. مثل: «میان» در فارسی‌ی به گیلکی به صورت: «میان» بینویشتیمی. دوّم، کلماتی کی در آخر اون پسوند ایضافه دأره، امان آ پسوند در گیلکی با (ّ) بینویشتیمی. مثل: «آب روان» در زبان فارسی‌ی در گیلکی به صورت: «آب روان» بینویشتیمی و «صدای بلند» در زبان فارسی‌ی در گیلکی به صورت «صدای بلند» بینویشتیمی.

آمی آرزو آنه کی خواندن آ کیتاب شمر باعث برکت به. آمین.

نَعومی بیوہ بوستن

۱ قدیم زماں، وختی اسرائیل سرزمین میان، رہبرانی کی اوشان «داوران» * دوخوآدیدی، حکومت کودید، قحطی بمو و هن وستی ایتا مردای جہ بیت لحم شہر کی استان یهودا میان نہہ بو، خو زن و دوتا زاکان امرأ کوچ بوکودہ، بوشو موآب سرزمین دورون کی اوہہ غریبہ مآستن ایتا مدت زندگی بوکونہ. ۲ او مرد نام «الیملیک» بو، اون زناک نام «نَعومی» و اون پسران نام «محلون» و «کلیون». اشان جہ افراتہ خاندان بید کی شہر بیت لحم یهودا دورون زندگی کودید کی کوچ بوکودید بوشویدی موآب سرزمین میانی و اوہہ ساکن بو بوستیدی. ۳ ہوہہ الیملیک، نَعومی مردای، بمرده و اون زناي خو دوتا پسران امرأ تنها بمآستہ. ۴ محلون و کلیون، دوتا دوختر شہر موآب امرأ کی اوشان نام «عریہ» و «روت» بید، عروسی بوکودیدی. حدود ده سال اوہہ زندگی کودیدی ۵ کی محلون و کلیون ہم بمریدی و نَعومی بی مرد و خو پسران بمآستہ.

روت وفاداری

۶ نَعومی خو عروسان امرأ ویریشته کی موآب سرزمین جا واگردید، چونکی موآب دورون بیشنوستہ بو کی خوداوند خو قوم کومک بوکودہ و اوشان خوراک فدہ. ۷ اون خو عروسان امرأ او مکان جا کی اوہہ زندگی کودید، راہ دکفتہ کی واگردہ یهودا سرزمین ۸ ولی نَعومی خو عروسان بوگفتہ: «واگردید بیشید شیمی مار خانہ. دوعا کونم هوطو کی مر و شیمی مرداکان کی بمریدی نیکی بوکودیدی، خوداوندم شمر نیکی ۹ و رحمت بوکونہ کی شومان ہر کدما ایتا مرد دیگر امرأ دووارہ عروسی بوکونید و اون خانہ میان بہ آرامش فارسید.» نَعومی اوشان آخرین بار ماچی بدہ. عریہ و روت زارزار گریہ بوکودیدی ۱۰ و بوگفتید: «نہ، آمآنم تی امرأ واگردیم تا بیشیم تی قوم ورجہ.» ۱۱ ولی نَعومی بوگفتہ: «می جان زاکان، واگردید بیشید بہ خانہ. چرہ خوآیدی می امرأ باید؟ مگہ من تآنم دووارہ مرد بم و پسرانی بہ دونیا باورم تا پیلہ بید، شیمی امرأ عروسی بوکونید؟ ۱۲ نہ می جان دوختران، واگردید بیشید بہ خانہ. من دووارہ عروسی کودن رہ خیلی پیرم. هطو اگہ امیدي دآشتیم کی ایمشب عروسی کونمہ و پسرانی یم بہ دونیا آورمہ، ۱۳ تآیدی تا او زاکان پیلہ بید منتظر بیسید و عروسی نوکونید؟ نہ جان زاکان، می زرخي، شیمی تلخی جا ویشترہ، چونکی خوداوند، خوروی می جا واگردآنہ.» ۱۴ اوشان دوتان زارزار گریہ بوکودیدی و عریہ خو مرد مار ماچی بدہ، خوداحافظی بوکودہ ولی روت اون بچسبستہ.

۱۵ نَعومی روت بوگفتہ: «بیدین، تی مرد برارزن واگردستن درہ، بشہ خو قوم و خو خودایان ورجہ. تونم اون امرأ واگرد، بوشو!» ۱۶ ولی روت بوگفتہ: «مر وادار نوکون تی جا سیوا بیم، واگردم. تو ہر جا بیشی منم تی امرأ ایم. ہر جا

* ۱: «داوران» کسانی بید کی خودا، قوم اسرائیل ببخشہ بو تا اوشان جہ حلمہی دشمنان حمایت بوکونہ.

تو بیسی، منم اویہ ایسم۔ تی قوم می قوم، تی خودا می خودا بہ۔ ۱۷ تو ہر جا بیمیری، منم ہویہ میرم کی ہویہ دفن ہم۔ خوداوند مر نبخشہ اگہ بجز مردن تی جا سیوا بیم! ۱۸ وختی نَعومی دینہ اون عروس، روت خو حرف سر ایسہ کی اون امرأ واگرده، د اون مجبور نوکودہ بشہ۔

نَعومی و روت واگردستن بیت لحم شہر دورون

۱۹ پس نَعومی و روت راہ دکفتیدی، تا آنکی فارسہ یید شہر بیت لحم۔ وختی اویہ فارسہ ییدی، توما م مردم، اوشان آمون وستی ذوق بوکودید و زناکان ہمدیگر وورسہ ییدی: «آ زنا ی واقعاً نَعومی ایسہ؟» ۲۰ نَعومی اوشان بوگفتہ: «مر نَعومی» * دونخوانید! مر دوخوانید (مارا) * چونکی قادر مطلق مر زندگی ئ تلخی فدہ۔ ۲۱ دس پور می شہر جا بوشوم ولی خوداوند مر دس خالی واگردانہ۔ چرہ مر نَعومی (نَعومی) دوخوانیدی؟ چون خوداوند، قادر مطلق، مر زندگی ئ تلخی فراہم بوکودہ و مر بہ مصیبت گرفتار بوکودہ۔»

۲۲ اٹوی بی بو کی نَعومی خو عروس، روت موآبی امرأ، موآب سرزمین جا واگردستیدی۔ فصل برداشت محصول جو تازہ شروع بو بوستہ بو کی اوشان فارسہ ییدی بیت لحم۔

روت بو عز امرأ ملاقات کونہ

۱ نَعومی ایتا فامیل داشتی، بو عز نام، دودمان الیملک جا، کی مال و منال زیادی داشتی۔ ۲ ایتا روز روت موآبی، نَعومی بوگفتہ: «مر ایجازہ فدن مزرعہ دورون بشم و اینفری کی مر لطف دارہ، دونبالسر راہ دکفم تا جویی کی بہ جا بمآنستہ، اوچینم۔» نَعومی بوگفتہ: «بوشو می جان دوختر!»

۳ پس روت بوشو کشتراژ دورون تا کارگراژ دونبالسر جو اوچینہ۔ دس بر قضا، مالک او تیکہ زمین بو عز بو۔

۴ چند ساعت بوگودشتہ بو کی بو عز، بیت لحم جا فارسہ، خو خرمن چینان سلام بدہ و بوگفتہ: «خوداوند شمر بدآرہ!»

۵ اوشانم جواب بدیدی: «خوداوند تر برکت فدہ!» ۵ بو عز خو سرکارگر وورسہ: «او دوختر، کویتا خانوادہ جا ایسہ؟»

۶ سرکارگر جواب بدہ: «اون ہو دوختر موآبی ایسہ کی نَعومی امرأ سرزمین موآب جا واگردستہ۔ ۷ اون می جا ایجازہ بخواستہ و بوگفتہ: (تآنم خرمن چینان دونبال، راہ دکفم و ہر چی کی خوشہ بجا مانہ، مر اوچینم؟) او دوختر صبح زود بمو، تا ہسہ کار کودن درہ و ایچہ فقط سایبان جیر استراحت بوکودہ۔»

۸ بو عز روت دوخوادہ، بوگفتہ: «دوختر جان، گوش بدن چی گفتن درم۔ خوشہ چینی وستی، کشتراژ دیگری سر نوشو۔ آیہ جا نوا شوئون و زناکان دیگر میان کی کار کودن دریدی، بیس۔ ۹ کشتزاری ئ توجہ و انتخاب بوکون کی

* ۲۰:۱ نَعومی بہ زبان عبری ینی «خرم و خوشحال»۔

* ۲۰:۱ عبری زبانان «مارا» کسانئ گفتیدی کی اوشان زندگی تلخ و غمناک بو۔

اویہ جوئی و وینیدی و اوشان دونبالسر بوشو. من کارگران تی سفارش بوکودم کی تر کار نارید. هر وخت تشنه بوبوستی، بوشو ظرف آبی کی اوشان، چشمه جا باوردیدی، بوخور.»

۱۰ روت خودش تاوده اون پا جیر و سجدہ کونان بوگفته: «چره مر کی ایتا غریبه ایسم محبت کونی؟» ۱۱ بوغز بوگفته: «من بیشنوستم از وختی کی تی مرد بمرده تی مرد مار چه کاران خوبی انجام بدیی، تی پتر و مار و تی زادگاه ترک بوکودی، بمویی قومی ورجہ کی اوشان نشناختی. ۱۲ خوداوند، تر تی کاران وستی عوض فده. خوداوند، خودای اسرائیل ورجہ کی بمویی تا اون بال و پز جیر پناه باوری، تر پیلہ پاداش نیکو فده.» ۱۳ روت واگردسته بوگفته: «آقا جان، امید دارم کی هطومی امرأ مهربان بمائی. تی محبت گبان مر دیلگرمی ایسه. البته دانم کی تی کنیزان مانستن نییم.»

۱۴ خوراک خوردن دیبید کی بوغز روت دوخوآده بوگفته: «بیأ سفره سر ایتا لقمہ نان اوسن، سرکہ امرأ بوخور.» روت کارگران ورجہ بینیشته و بوغز اون ایچہ واویشته دانه فده. اون بوخورده و سر بوسته، ایچہیم زیاد باورده. ۱۵ بزین روت ویریشته کی خوشه چینی بوکونه. بوغز خو کارگران دستور بده: «ایجازہ بدید اون هر جا خوآیہ، خوره خوشه اوسنہ، حتی جایی کی خوشه یان دستہ بوکودید. اون شرمندہ نوکونید. ۱۶ غیر آن، ایچہ خوشه یان خودتان موشته جا، اون ره بیرون فکشید و زیمین سر فوکونید تا بتانه جمع کونه. اون سرزنش نوکونید.» ۱۷ پس تا غروب دم، روت مزرعہ دورون، جو اوچہ. سز آخر هر چی جو کی اوچہ بو، بوکوبسته کی ایتا پیلہ زنبیل بوبوستہ، ۱۸ کی اون اوسدہ خو امرأ باورده شهر. اون مرد مار بیدہ کی اون چقدر جو اوچہ و خو غذایم بعد سر بوستن، هرچی کی بجا بمانسته بو، باورده خو مرد مار فده.

۱۹ نعو می اون جا وورسہ: «ایمروز خوشه چینی وستی کویہ بوشو بی؟ کویہ کار بوکودی؟ خودا کسی کی تر لطف بوکودہ، برکت فده.» پس روت خو مرد مار جواب بده کی کویہ کار بوکودہ و مالک مزرعہ کی ایسه. اون بوگفته: «ایمروز اویہ کی کار بوکودم بوغز زیمین بو.» ۲۰ نعو می خو عروس بوگفته: «خوداوندی کی همیشه زندہ یان و مردہ یان رحمت کونہ، اون برکت فده. اون می فامیلان نزدیک و امی فامیلان وکیل وصی ایسه.» ۲۱ روت موآبی ایضافہ بوکودہ: «مہمتر اونہ کی بوغز مر بوگفته: (می کارگران امرأ بیس تا امی درو تومام بہ.)» ۲۲ نعو می خو عروس بوگفته: «خوبہ دوختر جان کی تو اون زناکان کارگر امرأ بیسی، چونکی اطویی د کسی نتانہ مزرعہ دیگر سر تر آزار و اذیت بوکونہ.» ۲۳ پس روت تا آخر دروی جو و گندم بوغز زناکان کارگر امرأ بیسہ تا خوشه چینی بوکونہ و خو مرد مار ورجہ زندگی کودی.

روت و بوغز خرمنگاه میان

۳

۱ ایتا روز نَعومی، روت مرد مار، اون بوگفته: «دوختَر جان، من دِ وَا تر سرپناه پیدا بوکونم کی به آرامش فارسی. ۲ بیدین، تو دانی بوغزی کی تو اون کنیزان امرأ ایسه بی، امی فامیله. غروب دم اون، خرمنگاه سر جوی باد دهه. ۳ ویریز تر بوشور، عطر بزن، تی خورم لیباسان دوکون، بوشو به خرمنگاه. بوغز تا خو غذای بوخوره، ونال تر بیدینه. ۴ وختی دراز کشه، اون جاجیگای فندر. بوشو اویه، اون پا جا، ردای اوسن. هویه اون پا ورجه دراز بکش تا اون بفهمه کی آن حمایت خویی. اون تر گه دِ چی وَا بوکونی.» ۵ روت جواب بده: «هر چی بوگفتی انجام دهم.»

۶ پس روت بوشو به خرمنگاه و هر چی کی آن مرد مار بوگفته بو انجام بده. ۷ وختی بوغز خو غذای بوخورد، سرحال بوسته، بوشو کی خرمن کنار بوخوسه. بعد آنکی بوغز بوخوفته، روت آرام بوشو اون ردای اون پا جا اوسده، هویه اون پا کنار دراز بکشه. ۸ نصف شب بوغز خواب جا پرسته و اگردسته، تعجب مره بیده کی ایتا زناي اون پا کنار دراز بکشه. ۹ وورسه: «تو کیسی؟» روت جواب بده: «تی کنیز روت ایسم. تی ردا کنار مر جا بدن*، چونکی تو امی فامیلان وکیل و صی ایسی.» او زمان آکار ایتا نیشانهی درخوآست عروسی کودن بو.

۱۰ بوغز بوگفته: «خوداوند تر برکت فده، دوختَر جان. تو تی آخرین وفاداریی به امی خانوادهیم خیلی حُب نیشان بدیی، چونکی جوان دونبال، چی فقیر، چی ثروتمند راه دنکفتی. ۱۱ هسه دِ نوا ترسن. هر چی بیگی تر انجام دهم. تومام مردوم شهر بفهمستیدی کی تو زن حُبی ایسی. ۱۲ هسه درسته کی من تی وکیل و صی ام ولی وکیل و صی دیگری ایسه کی می جا، تر نزدیکتره. ۱۳ ایمشب هیه بیس. فردا اگه اون حاضر بیه تی وکیل و صی بیه، حُبه، ولی اگه او کار نوکوده، به خوداوندی کی حی و حاضره، من تر آکار کونم. تانی هیه تا صبح بوخوسی.»

۱۴ پس روت اون پا پهلو بوخوفته. تاریکی صبح، قبل آنکی کسی قابل تشخیص بیه، ویریشته. بوغز اون بوگفته: «ونال کسی بفهمه زنی به خرمنگاه بَمو بو!» ۱۵ و ایضافه بوکوده: «تی شال باور، واکون!» روت اون باورده، واکوده. بوغز شیش تا پیمانہ جو اوسده، دوکوده شال دورون و اون کول بنه. روت بوشو شهر دورون.

۱۶ وختی فارسه خو مرد مار خانه، نَعومی وورسه: «دوختَر جان، چی بو بوسته؟» روت هر چی کی بوغز اون ره انجام بده بو تعریف بوکوده ۱۷ و ایضافه بوکوده: «اون آشیش تا پیمانہ جوی مر فده و بوگفته: (دس خالی تی مرد مار ورجه نیشی.)» ۱۸ نَعومی بوگفته: «دوختَر جان، هسه دِ منتظر بیس کی بفهمی چی پیش امون دره، چونکی ایمرز بوغز آرام نینیشینه تا کی آکار تومام کونه.»

بوعز عروسی روت امرأ

۴ ۱ بوعز بوشو شهز دروازه کی اوپه مردوم جمع بوستیدی و اوپه بینیشته، بیده هو فامیل وکیل وصى کی اون تعریف بوکوده بو امون دره. اون دوخواده، بوگفته: «رفیق، بیآ آیه می ورجه بینشین.» اون بمو بوعز ورجه، بینیشته. ۲ بوعز ده تا ریش سفیدان شهر بخواسته کی بائید اوشان ورجه بینشینید. اوشانم بمویدی اوپه بینیشیدی. ۳ بوعز، او فامیل وکیل وصى بوگفته: «نعومی سرزمین موآب جا واگردسته. اون ملکی کی امی بمرده برار ایملک شین بو، خوابه بوفروشه. ۴ مر فکر بوکودم تر ماجرا جا واخبر کونم و آ مردومی کی آیه نیشیدی و می قوم ریش سفیدان ورجه، تر پیشنهاد بدم کی تو اون وکیل وصى بیبی و او زمین بهینی. ولی اگه اون نخواستی، مر بوگو تا بدانم، چونکی به جز تو کس دیگری نیسه. اگه تو نهینی، منم کی حق دارم او زمین بهینم.» اون جواب بده: «من اون وکیل وصى بم و او زمین هینم.»

۵ بوعز بوگفته: «بدان روزی کی زمین، نعومی و روت موآبی جا بهینی، او بیوه هم تی زن به و تو و اون مرد نام، اون مال و منال امرأ، زنده بداری.» ۶ اون واگردسته بوگفته: «پس من نتانم او زمین مر بهینم، چونکی نخوایم می مال و منال به خطر دکفه. می حق تر واگذار کونم کی تو او زمین بهینی. من توان آ کار نارم.» ۷ قدیم زمات، سرزمین اسرائیل میان رسم بو کی وختی خواستیدی خوشان حق خرید ملک ایتا نفر دیگر واگذار بوکونید، خوشان صندل، پا جا بیرون آوردیدی، فدیدی او رفیق. آ کار اسرائیلیان میان نشان دهی کی معامله انجام بوبوسته.

۸ اطوی او وکیل وصى، بوعز بوگفته: «تو تر او زمین بهین.» بزین خو صندل بیرون باورده. ۹ بوعز ریش سفیدان و توما مردومی کی اوپه جمع بوسته بید، اعلام بوکوده: «ایمروز شاهد ببید کی من توما املاک ایملک، کلیون و محلون، نعومی جا بهیم. ۱۰ اطوی روت موآبی، کی محلون بیوه بو، می زن بوبوسته تا دارایی اون مرد کی بمرده، حفظ به و اون نام، اون فامیلان ورجه و اون شهر میان نابود نه. ایمروز شومان می شاهد ایسید.»

۱۱ توما مردوم و ریش سفیدانی کی شهر دروازه میان ایسه بید، بوگفتیدی: «آمان شاهد ایسیم. زنی کی تی خانه دورون امون دره، خوداوند اون راحیل و لیه* مانستن چاکونه، کی هر دوتان یعقوب ره ایتا عالم زای باوردیدی. افراته دورون خوشبخت و بیت لحم میان معروف ببید ۱۲ و زاکانی کی خوداوند جه آ جوان زای تر بخشه، فرص خاندان مانستن ببید، کی تمار و یهودا زای بو.»

* ۱۱:۴ راحیل و لیه، لابان دوختران بید کی ایسحاق زای، یعقوب امرأ ازدواج بوکودید.

داوود پادشاه شجره نامچه

- ۱۳ اَطویی بوَعَز، روتْ امرأ عروسی بوکوده و خوداوند روتْ قوتْ باروری ببخشه و اون، پسری به دونیا بأورده.
- ۱۴ بیت لحم شهرْ زناکان، نَعومی ی بوگفتیدی: «خوداوند سپاس گیمی کی تر ایتا نوه فده تا بی کس و کار نیبی. امی دوعا آنه کی خودا ا زاک، تومامی ی قوم اسرائیل دورون پيله دانه چاکونه! ۱۵ ا پسر تی زندگی ی تازه کونه و تی عصای پیری به، چونکی تی عروس کی تر دوست دأره و هفت تا پسر جا نیکوتره، او زاک به دونیا بأورده.»
- ۱۶ نَعومی او زاک بغل کوده، بنه خو سینه سر، اون پرستاری بوکوده و اون دایه بوبوسته. ۱۷ همسایه خانه زناکان بوگفتیدی: «پسری نَعومی ره به دونیا بمو.» اوشان اون «عوبید» نام بنه ییدی. عوبید یسا پتر و یسا داوود پتر بو.
- ۱۸ فِرصنْ خاندان شجره نامچه اَطویی بو:

حصرون، فِرصنْ زای

۱۹ رام، حصرونْ زای

عمیناداب، رامْ زای

۲۰ نحشون، عمینادابْ زای

سلمون، نحشونْ زای

۲۱ بوَعَز، سلمونْ زای

عوبید، بوَعَزْ زای

۲۲ یسا، عوبیدْ زای

و داوود، یسا زای بو.